

ACUL DE GRAVURĂ al lui LUCA

2021

Un ghid de ucenicizare practică pentru
ucenicii lui Hristos din Biserica Harul Titan

Luca 8:1-21 - O privire de ansamblu

Isus umbla din cetate în cetate și din sat în sat și predica evanghelia împărăției lui Dumnezeu. Aceasta era misiunea Lui principală în prima etapă a lucrării publice, care se desfășoară mai ales în Galileea.

Era responsabilitatea Lui să umble și să predice, dar ce responsabilitate aveau ceilalți, beneficiarii predicării evangheliei? În paragraful acesta, Luca 8:1-21, Isus clarifică responsabilitatea principală a celor ce ascultau evanghelia. În versetele 1-3, sunt prezentați lapidar cei doisprezece și mai în detaliu câteva femei care Îl urmau. Aceste femei și-au înțeles responsabilitatea față de Isus: „Îl ajutau cu ce aveau”. Versetele 4-18 subliniază o altă responsabilitate a celor ce Îl ascultă pe Isus predicând: „Cine are urechi de auzit să audă”. Versetele 19-21 subliniază o a treia responsabilitate: „Mama mea și frații mei sunt cei ce ascultă Cuvântul lui Dumnezeu și îl împlinesc”.

Luca 8:1-3 - Cutia biblică de rezonanță

Deși în cultura greco-romană a secolului I femeile nu se bucurau de aceleași drepturi cu bărbații, totuși Luca menționează multe femei în evanghelia sa, onorându-le și subliniind atenția pe care Isus le-o acorda. Pe lângă grupul celor doisprezece bărbați care Îl urmau, Isus accepta în proximitatea Lui un grup de femei, care chiar dacă rămân în planul al doilea, își au importanța lor în lucrarea lui Isus. Evangheliile ne spun că ucenicii aveau o pungă în care se adunau niște bănuți, dar nu ne spun nimic despre cum ajungeau bănuții în punga ucenicilor. Acest paragraf din Luca afirmă fără echivoc că aceste femei ca Ioana, nevasta lui Cuza, administratorul lui Irod, ajutau lucrarea lui Isus, pentru că aveau cu ce.

Textul biblic - Luca 8:1-3

Cu aceste informații în minte, citește și studiază Luca 8:1-3. Dacă dorești, poți să diagramezi textul pe o altă foaie de hârtie sau pur și simplu să subliniezi, folosind culori diferite, persoanele principale din text și acțiunile lor exprimate prin verbe și să încercuiești cuvintele de legătură sau locurile în care se petrece acțiunea.

Curând după aceea, **Isus** umbla din cetate în cetate și din sat în sat și propovăduia și vestea **Evangelia** Împărăției lui Dumnezeu. **Cei doisprezece** erau cu El; și mai erau și **niște femei**, care fuseseră tămăduite de duhuri rele și de boli; **Maria**, zisă Magdalena, din care ieșiseră șapte draci, **Ioana**, nevasta lui Cuza, ispravnicul lui Irod, **Susana**, și multe altele, care-L **ajutau** cu ce aveau.

OBSERVĂ ————— **INTERPRETEAZĂ** ————— **CORELEAZĂ** ————— **APLICĂ**

Caută în Noul Testament și alte menționări ale celor trei femei: Maria Magdalena, Ioana, nevasta lui Cuza, și Suzana. Scrie ce aflăm despre ele.

Compară informația din evanghelie despre Maria Magdalena, de exemplu, cu toate scenariile imaginate de oameni, pe care le regăsim în filme, cărți sau chiar în predici. Ce observi? Cât este adevăr biblic și cât este imaginația oamenilor?

Fă un inventar al resurselor pe care ți le-a dat Dumnezeu.

Ce înseamnă că noi suntem administratori ai resurselor primite?

Cum poți ajuta lucrarea evangheliei astăzi cu resursele tale? Scrie și discutați la grup aceste sugestii.

Luca 8:4-18 - Cutia biblică de rezonanță

Parabola era o tehnică des folosită în învățătura rabinică. Cuvântul „parabolă” vine de la două cuvinte grecești care însemnau „a arunca alături” sau „a pune alături două realități” care să ajute înțelegerea subiectului. De obicei, se puneau alături o realitate foarte cunoscută ascultătorilor din viața lor concretă cu o altă realitate mai abstractă și mai puțin cunoscută, cu scopul de a fi înțeleasă mai ușor aceasta din urmă. De obicei, o parabolă are o singură învățătură care e transmisă fie la începutul ei, fie la final (vezi Luca 10:25-37; 11:5-9; 18:1-8 ș.a.).

Pentru a fi mai ușor înțeleasă, această învățătură este transpusă într-o poveste. O astfel de tehnică putea avea un dublu efect: pe unii să-i ajute să înțeleagă mai bine adevărul transmis prin poveste, iar pe alții să-i împiedice și mai mult să-l cunoască. Discipolii rabinului erau privilegiați și de obicei ei, din cercul interior, puteau înțelege adevărul din poveste.

O specie înrudită cu parabola este alegoria. Diferența dintre parabolă și alegorie constă în faptul că parabola nu trebuie explicată element cu element pentru a fi înțeles mesajul ei, în schimb alegoria este interpretată element cu element. Un exemplu de alegorie în care Însuși Mântuitorul interpretează fiecare element al povestirii este povestea neghinei și cea a semănătorului. Chiar dacă acestea sunt numite pilde sau parabole, ele fac parte din subcategoria alegoriei. Această distincție ne poate ajuta să evităm o interpretare eronată a pildelor, căutând noi înțelesul fiecărui element din pildă, deși Isus nu a intenționat asta. De exemplu, *Pilda samariteanului milostiv* are o singură învățătură clară, și anume să ne iubim aproapele. Pentru a înțelege această învățătură din *Pilda samariteanului milostiv* nu trebuie să interpretăm fiecare personaj și fiecare acțiune din pildă.

Textul biblic - Luca 8:4-18

Cu aceste învățături în minte, să studiem așa-numita pildă a semănătorului, care este, de fapt, o alegorie despre semănător, sămânță și sol. Așa cum am menționat la început, Isus subliniază în aceasta responsabilitatea celor ce Îl aud predicând evanghelia.

Când s-a strâns o gloată mare, și a venit la El norod din felurite cetăți, Isus a spus pilda aceasta:

„Semănătorul a ieșit să-și semene sămânța. Pe când semăna el, o parte din sămânță a căzut lângă drum: a fost călcată în picioare, și au mâncat-o păsările cerului. O altă parte a căzut pe stâncă; și, cum a răsărit, s-a uscat, pentru că n-avea umezeală. O altă parte a căzut în mijlocul spinilor: spinii au crescut împreună cu ea și au înecat-o. O altă parte a căzut pe pământ bun, și a crescut, și a făcut rod înșutit.” După ce a spus aceste lucruri, Isus a strigat: „Cine are urechi de auzit, să audă.”

Ucenicii Lui L-au întrebat ce înțeles are pilda aceasta. El le-a răspuns: „Vouă v-a fost dat să cunoașteți tainele Împărăției lui Dumnezeu, dar celorlalți li se vorbește în pilde, ca „măcar că văd, să nu vadă, și măcar că aud, să nu înțeleagă.” Iată ce înțeles are pilda aceasta: „Sămânța, este Cuvântul lui Dumnezeu.

Cei închipuiți în sămânța căzută lângă drum, sunt cei ce aud; apoi vine diavolul și ia Cuvântul din inima lor, ca nu cumva să creadă, și să fie mântuiți. Cei închipuiți în sămânța căzută pe stâncă, sunt aceia care, când aud Cuvântul, îl primesc cu bucurie; dar n-au rădăcină, ci cred până la o vreme, iar când vine ispita, cad. Sămânța, care a căzut între spini, închipuiește pe aceia care, după ce au auzit Cuvântul, își văd de drum, și-l lasă să fie înăbușit de grijile, bogățiile și plăcerile vieții acesteia, și n-aduc rod care să ajungă la coacere. Sămânța, care a căzut pe pământ bun, sunt aceia care, după ce au auzit Cuvântul, îl țin într-o inimă bună și curată, și fac rod în răbdare.

Nimeni, după ce a aprins o lumină, n-o acoperă cu un vas, nici n-o pune sub pat, ci o pune într-un sfeșnic, pentru ca cei ce intră, să vadă lumina. Fiindcă nu este nimic acoperit, care nu va fi descoperit, nimic tănuit, care nu va fi cunoscut și nu va veni la lumină. Luați seama dar la felul cum ascultați; căci celui ce are, i se va da; dar celui ce n-are, i se va lua și ce i se pare că are.”

OBSERVĂ — INTERPRETEAZĂ — CORELEAZĂ — APLICĂ

Scrie în spațiile libere de mai jos elementele povestirii și realitățile spirituale pe care le reprezintă, așa după cum le interpretează chiar Mântuitorul, la cererea ucenicilor Lui.

Sămânța reprezintă ... Cuvântul lui Dumnezeu (8:11)

Sămânța căzută lângă drum reprezintă ... _____

Sămânța căzută lângă drum reprezintă ... _____

Sămânța căzută pe stâncă reprezintă ... _____

Sămânța căzută în pământ bun reprezintă ... _____

Ce au în comun toți cei vizați de această pildă a lui Isus? Ce îi diferențiază?

Ce au în mod unic doar cei reprezentați prin pământul bun?

Care crezi că este învățătura clară a acestei alegorii?

Care este responsabilitatea celui ce ascultă evanghelia predicată?

Dă câte un exemplu din viața ta de ucenic în care te-ai regăsit în fiecare dintre cele patru tablouri care alcătuiesc alegoria.

Ce poți face concret ca diavolul să nu mai fure Cuvântul din inima ta, după ce citești sau ascuți o predică?

Ce poți face ca ucenic pentru a fi mai bine înrădăcinat în Cuvânt și Cuvântul înrădăcinat în tine, astfel încât să nu mai cazi când vine ispita?

Care sunt astăzi spinii care înăbușă Cuvântul să rodească în inima ta? Dă exemple foarte concrete de îngrijorări, plăceri și alte realități din secolul XXI care împiedică Cuvântul pe care îl știm deja să aibă eficiență în viața noastră.

Cum crezi că poți păstra cuvântul într-o inimă bună și curată, ca el să rodească?

De ce crezi că aceștia din urmă „fac rod în răbdare”? Corelează cu alte pasaje care asociază rodirea cu răbdarea.

Ce înseamnă astăzi să rodească Cuvântul în viața ta?

De ce crezi că Luca încheie această relatare cu trei avertismente ale lui Isus?

Care sunt riscurile față de care ne previne Isus prin cele trei avertizări din Luca 8:16-18?

Textul biblic - Luca 8:19-21

Mama și frații lui Isus au venit la El; dar nu puteau să-l vorbească, din pricina norodului. Cineva l-a spus: „Mama Ta și frații Tăi stau afară, și vor să Te vadă.” Dar El, drept răspuns, a zis: „Mama Mea și frații Mei sunt cei ce ascultă Cuvântul lui Dumnezeu, și-l împlinesc.”

Venirea mamei și a fraților lui Isus să-L vadă îi dă posibilitatea lui Isus să concluzioneze această învățătură despre responsabilitatea celor care ascultă Cuvântul lui Dumnezeu predicat. Responsabilitatea de a asculta sau împlini Cuvântul este asociată de Isus cu o mare răsplată. Isus nu vrea să ne spună că relația cu părinții sau familia nu este importantă, ci că relația cu El și Cuvântul lui Dumnezeu remodelează și relațiile de familie.

Ascultarea de Cuvântul lui Dumnezeu, deși este dificilă și uneori cere un preț mare, ne aduce și o mare răsplătire: devenim astfel frații lui Isus sau, altfel spus, copiii lui Dumnezeu. Prin aceasta se deosebesc copiii lui Dumnezeu de copiii diavolului: prin faptul că aud, ascultă și împlinesc Cuvântul lui Dumnezeu.

Discută cu ucenicul 1:1 și cu grupul de ucenici:

- un adevăr care ți-a captat atenția din textul studiat

- un păcat de care trebuie să te pocăiești în urma textului studiat

---

- o aplicare concretă a adevărului biblic discutat

Luca 8:22-39 - O privire de ansamblu

Experiența, dureroasă pentru ucenici, de a trece prin furtună este urmarea inițiativei lui Isus de „trece dincolo” de lac. Experimentarea furtunii nu era un scop în sine, ci doar un mijloc prin care discipolii aflați în școala lui Isus mai învățau o lecție practică. Aflat la peste 200 de metri sub nivelul mării și în proximitatea unei regiuni muntoase (Înălțimile Golan și Mt. Hermon), Lacul Ghenezaret era locul perfect pentru a experimenta trecerea printr-o furtună. Scopul lui Isus era să ajungă cu evanghelia „dincolo” de ținutul evreilor în ținutul gherghesenilor. Atât Gadara, cât și Gherasa, făceau parte din Decapolis (cele zece cetăți elenizate). Pentru a ajunge cu evanghelia la greci ucenicii aveau de traversat multe furtuni. Aceasta era doar o lecție demonstrativă.

Luca 8:22-39 - Cutia biblică de rezonanță

Din perspectiva lui Luca, cel care scrie special pentru greco-romani, așa-numita Mare a Galileii este doar un lac, Lacul Ghenezaret. Marea Mediterană sau Marea cea Mare era marea prin excelență pentru Imperiul Roman. Prin relatarea potolirii furtunii, Luca subliniază puterea lui Isus asupra forțelor naturii. Scepticii care nu vor să accepte minunile din Biblie preferă să creadă că Isus i-a liniștit pe ucenici și furtuna din inima lor mai degrabă decât că a potolit o furtună reală și destul de obișnuită pe Lacul Ghenezaret. Dar esența acestei întâmplări nu este miracolul în sine, nici liniștirea emoțională a ucenicilor, ci este una hristologică: „Cine este Acesta de poruncește chiar și vânturilor și apei și Îl ascultă?”

Poseidon și alți zei greco-romani erau greu de stăpânit sau de îmblânzit atunci când se „mâniau”. Gândirea magico-superstițioasă presupunea că mânia zeilor are la bază fie capriciul pur și simplu, fie păcatele muritorilor pentru care sunt pedepsiți (vezi Iona cap. 1). Contrar acestei înțelegeri, Luca Îl prezintă pe Isus din Nazaret mai puternic decât forțele naturii sau zeii care ar sta în spatele lor, așa că întrebarea este legitimă: Cine este Acesta? Și mai șocant este faptul că răspunsul la această întrebare Îl primim în paragraful următor, prin gura unui demonizat: „Ce am eu a face cu Tine, Isuse, Fiul Dumnezeului celui Preaînalt?”

Cele două experiențe subiective, trecerea și salvarea din furtună a ucenicilor, respectiv exorcizarea înderăcitului, nu constituie decât cadrul pentru a ridica întrebarea hristologică și pentru a-i da răspuns. Prin cele două experiențe controlate în mod suveran de Isus, evanghelia Domnului Isus Hristos trece „dincolo” de evrei la greci, romani, păgâni.

Textul biblic - Luca 8:22-25

Cu aceste informații în minte, studiază Luca 8:22-25, observă acțiunile și cuvintele lui Isus, pe de o parte și, pe de altă parte, acțiunile și cuvintele ucenicilor Săi.

Într-una din zile, Isus S-a suit într-o corabie împreună cu ucenicii Lui. El le-a zis: „Haideți să trecem dincolo de lac.” Și au plecat. Pe când vâsleau ei, Isus a adormit. Pe lac s-a stârnit un așa vârtej de vânt, că se umplea corabia cu apă; și erau în primejdie. Au venit la El, L-au deșteptat, și au zis: „Învățătorule, Învățătorule, pierim.” Isus S-a sculat, a certat vântul și valurile înfuriate, care s-au potolit: și s-a făcut liniște. Apoi a zis ucenicilor Săi: „Unde vă este credința?” Plini de spaimă și de mirare, ei au zis unii către alții: „Cine este acesta de poruncește chiar și vânturilor și apei și-L ascultă?”

OBSERVĂ ————— **INTERPRETEAZĂ** ————— **CORELEAZĂ** ————— **APLICĂ**

Ce înveți despre Isus din această relatare?

Cum te ajută pe tine ca ucenic acest adevăr despre Isus?

În ce situații de viață ți-ai adus aminte de întâmplarea aceasta?

Ce înveți despre ucenici din această relatare?

Povestește o întâmplare în care ai ajuns fără voia ta, dar prin care ai descoperit mai bine cine este Isus și scopul pentru care te-a trecut prin furtună.

De ce crezi că lumea de astăzi se întreabă tot mai puțin cine este Isus?

Textul biblic - Luca 8:22-25

Au venit cu corabia în ținutul Gherghesenilor, care este în dreptul Galileii. Când a ieșit Isus la țarm, l-a întâmpinat un om din cetate, stăpânit de mai mulți draci. De multă vreme nu se îmbrăca în haină, și nu-și avea locuința într-o casă, ci în morminte. Când a văzut pe Isus, a scos un strigăt ascuțit, a căzut jos înaintea Lui, și a zis cu glas tare: „Ce am eu a face cu Tine, Isuse, Fiul Dumnezeului Celui Preaînalt? Te rog nu mă chinui.” Căci Isus poruncise duhului necurat să iasă din omul acela, pe care pusese stăpânire de multă vreme; era păzit legat cu cătușe la mâini și cu obezi la picioare, dar rupea legăturile, și era gonit de dracul prin pustii. Isus l-a întrebat: „Cum îți este numele?” „Legiune”, a răspuns el; pentru că intraseră mulți draci în el. Și dracii rugau stăruitor pe Isus să nu le poruncească să se ducă în Adânc. Acolo pe munte, era o turmă mare de porci, care pășteau. Și dracii au rugat pe Isus să le dea voie să intre în ei. El le-a dat voie. Dracii au ieșit din omul acela, au intrat în porci, și turma s-a repezit de pe râpă în lac, și s-a înecat. Porcarii, când au văzut ce se întâmplase, au fugit și au dat de veste în cetate și prin sate. Oamenii au ieșit să vadă cele întâmplate. Au venit la Isus, și au găsit pe omul din care ieșiseră dracii, șezând la picioarele lui Isus, îmbrăcat, și în toate mințile; și i-a apucat frica. Cei ce văzuseră cele petrecute, le-au povestit cum fusese vindecat cel stăpânit de draci. Tot norodul din ținutul Gherghesenilor a rugat pe Isus să plece de la ei, pentru că îi apucase o mare frică. Isus s-a suit într-o corabie, și s-a întors. Omul din care ieșiseră dracii, îl ruga să-i dea voie să rămână cu El. Dar Isus l-a trimis acasă, și i-a zis: „Întoarce-te acasă, și povestește tot ce ți-a făcut Dumnezeu.” El a plecat, și a vestit prin toată cetatea tot ce-i făcuse Isus.

Studiază Luca 8:26-39, diagramează textul pe o altă foaie de hârtie, dacă dorești să observi mai clar acțiunile lui Isus, ale înderăcitului și ale gadarenilor.

Ce adevăr extragi din confruntarea lui Isus cu legiunea de draci?

Cum te ajută pe tine, ca ucenic, imaginea lui Isus care poruncește demonilor?

Cum crezi că se manifestă astăzi influența duhurilor asupra oamenilor?

De ce crezi că dracii au o dorință foarte mare de a locui într-un corp, chiar și de porci, dar nu vor să fie trimiși în adânc?

De ce crezi că i-a apucat frica pe gadareni?

Dacă orice eliberare de sub puterea celui rău are un preț, care e prețul pe care trebuie să-l plătești tu în lupta cu ispita?

De ce crezi că gadarenii îl roagă pe Isus să plece de la ei, iar cel vindecat îl roagă pe Isus să rămână cu El?

În mod paradoxal, Isus îi ascultă pe gadareni, care cereau un lucru cel puțin nepolitic, și nu îl ascultă pe cel vindecat, care îi cerea un lucru bun. De ce?

Această imagine este una emblematică pentru ceea ce avea să se întâmple în scurtă vreme. Isus avea să plece înapoi la Tatăl, iar cei vindecați de El aveau să vestească prin toată lumea tot ce le-a făcut Isus. Aceasta este misiunea fiecărui ucenic: întoarce-te acasă și povestește tot ce ți-a făcut Dumnezeu.

Care sunt experiențele furtunoase prin care a trecut Biserica primară (vezi Faptele apostolilor), ca să ajungă cu evanghelia și la greci?

Care sunt „grecii” sau „gadarenii” la care crezi că vrea Isus să ajungem noi, ucenicii din Biserica „Harul” Titan, în secolul XXI? Argumentează.

Care sunt furtunile prin care trebuie să trecem ca să ajungem „dincolo” de zidurile bisericii, la oamenii pierduți? Discutați la grup.

Planificați cu grupul de ucenicizare o „trecere dincolo” în „ținutul gherghesenilor”. Stabiliți un grup țintă sau un loc în care să mergeți cu evanghelia. Postiți și rugați-vă, apoi urcați-vă în corabie cu Isus și înfrunțați furtuna, demonii, prejudecățile etc.

Discută cu ucenicul 1:1 și cu grupul de ucenici:

- un adevăr care ți-a captat atenția din textul studiat

- un păcat de care trebuie să te pocăiești în urma textului studiat

---

- o aplicare concretă a adevărului biblic discutat

Luca 8:40-56 - O privire de ansamblu

Incursiunea lui Isus în ținutul gadarenilor a generat o stare de așteptare în rândul galileenilor și poate chiar puțină nedumerire, gelozie sau indignare. Cum poate Isus, Sfântul lui Dumnezeu, să lase poporul ales și să se ducă într-un ținut păgân populat de demoni și porci? Nu e de mirare că Luca a consemnat faptul că „la întoarcere Isus a fost primit cu bucurie de mulțime, căci toți îl așteptau” (8:40).

Din mulțimea aceea care îl aștepta pe Isus, Luca pune reflectorul pe doar două persoane: Iair, fruntașul sinagogii, care avea o fetiță de 12 ani bolnavă pe moarte și femeia anonimă care suferea de o hemoragie de 12 ani. Ambele persoane din acest paragraf care au nevoie disperată de ajutorul lui Isus sunt femei. Luca este loial lucrării lui Isus, pe care o află din gura martorilor, ca Maria, mama lui Isus.

Luca 8:40-56 - Cutia biblică de rezonanță

Învierea fiicei lui Iair este a doua înviere consemnată de Luca în evanghelia lui, după ce a relatat mai întâi învierea fiului văduvei din Nain. Dacă în acel caz, Isus ia inițiativa din compasiune, în acest caz inițiativa este a tatălui fetiței. Tânărul din Nain era deja mort în drum spre groapă, fetița lui Iair este vie în drum spre moarte. Iair mai are o licărire de speranță că Isus o poate salva. Este semnificativ și faptul că Iair era „fruntașul sinagogii”. Faptul că a venit pe ultima sută de metri poate însemna că a încercat alte variante înainte, și abia în final a îndrăznit să treacă peste toate barierele și să vină la Isus. Acest lucru este afirmat explicit despre femeia cu hemoragie (8:43-44).

Textul biblic - Luca 8:40-56

Cu aceste informații în minte, studiază Luca 8:40-56. Dacă dorești, poți să diagramezi textul pe o altă foaie de hârtie sau pur și simplu să subliniezi, folosind culori diferite, persoanele principale din text și acțiunile lor exprimate prin verbe și să încercuiești cuvintele de legătură sau locurile în care se petrece acțiunea.

La întoarcere, Isus a fost primit cu bucurie de mulțime, căci toți îl așteptau. Și iată că a venit un om, numit Iair, care era fruntaș al sinagogii. El s-a aruncat la picioarele lui Isus, și l-a rugat să vină până la el acasă; pentru că avea o singură copilă de vreo doisprezece ani, care trăgea să moară. Pe drum, Isus era îmbulzit de noroade.

Și era o femeie, care de doisprezece ani avea o scurgere de sânge; ea își cheltuise toată averea cu doctorii, fără s-o fi putut vindeca vreunul. Ea s-a apropiat pe dinapoi, și s-a atins de poala hainei lui Isus. Îndată, scurgerea de sânge s-a oprit. Și Isus a zis: „Cine s-a atins de Mine?” Fiindcă toți tăgăduiau, Petru și cei ce erau cu El, au zis: „Învățătorule, noroadele Te împresoară și Te îmbulzesc, și mai întrebi: „Cine s-a atins de Mine?” Dar Isus a răspuns: „S-a atins cineva de Mine, căci am simțit că a ieșit din Mine o putere.” Femeia, când s-a văzut dată de gol, a venit tremurând, s-a aruncat jos înaintea Lui, și a spus în fața întregului norod, din ce pricină se atinsese de El, și cum fusese vindecată numaidecât. Isus i-a zis: „Îndrăznește, fiică; credința ta te-a mântuit, du-te în pace.”

Pe când vorbea El încă, vine unul din casa fruntașului sinagogii, și-i spune: „Fiica ta a murit, nu mai supăra pe învățătorul.” Dar Isus, când a auzit lucrul acesta, a zis fruntașului sinagogii: „Nu te teme; crede numai, și va fi tămăduită.” Când a ajuns la casa fruntașului, n-a lăsat pe nici unul să intre împreună cu El, decât pe Petru, pe Iacov, pe Ioan, pe tatăl și mama fetei. Toți plângeau și o boceau. Atunci Isus a zis: „Nu plângeți; fetița n-a murit, ci doarme.” Ei își băteau joc de El, căci știau că murise. Dar El, după ce i-a scos pe toți afară, a apucat-o de mână, și a strigat cu glas tare: „Fetițo, scoală-te!” Și duhul ei s-a întors în ea, iar fata s-a sculat numaidecât. Isus a poruncit să-i dea să mănânce. Părinții ei au rămas uimiți. Isus le-a poruncit să nu spună nimănui cele întâmplate.

OBSERVĂ — INTERPRETEAZĂ — CORELEAZĂ — APLICĂ

Ce anume l-a făcut pe Iair să iasă din mulțime și să vină la Isus? Subliniază acțiunile lui Iair și motivul care-l aducea în fața lui Isus.

Ce anume o individualizează pe femeia bolnavă din acea mulțime care-l îmbulzea pe Isus? Subliniază amănunțele medicale, pe care doctorul Luca le consemnează.

Scrie acțiunile femeii și rezultatul lor imediat.

De ce crezi că întreabă Isus: cine s-a atins de Mine?

De ce se miră ucenicii de această întrebare?

Ce anume crezi că a activat puterea de vindecare din Isus, astfel încât femeia să fie vindecată?

Ce legătură este între credință, vindecare și mântuire?

Cum crezi că se simțea Iair, știind că fiica lui trage să moară, iar Isus se oprește și „pierde vremea” cu acest incident?

Deși cele două întâmplări par să nu aibă nimic în comun, ele sunt împletite pentru a sublinia același adevăr.

De ce crezi că Luca le prezintă împreună? Și nu doar el, ci și ceilalți evangheliști sinoptici, Matei și Marcu.

Care crezi că sunt elementele comune și cele diferite din cele două istorii de viață?

Inevitabilul s-a întâmplat. În timp ce Isus a întârziat cu vindecarea acestei femei, fiica lui Iair a murit. Cel care i-a dus vestea nu mai vedea niciun rost ca Isus să vină în casa lui Iair, de vreme ce nu a ajuns înainte de moartea fetiței. Dar „întârzierea” lui Isus avea un rost: să dovedească încă o dată că Isus nu este un vraci oarecare, cu puteri tămăduitoare, dar care nu mai are nicio putere, odată ce bolnavul a trecut în lumea morților. Răspunsul lui Isus este atât de degajat și încurajator, că parcă vrea să spună: „Abia de acum încolo este specialitatea Mea!”

Notează acțiunile lui Isus când ajunge la casa lui Iair și reacțiile celorlalți.

De ce crezi că i-a luat doar pe Petru, Iacov și Ioan și pe părinții fetei cu el? De ce a fost nevoie să-i dea pe ceilalți afară?

Cum o readuce la viață pe fetiță? Corelează cu învierea fiului văduvei din Nain. Ce asemănări vezi?

Cum explică Luca, în versetul 55, învierea acestei fetițe?

De ce crezi că Isus le cere părinților să îi dea să mănânce?

De ce crezi că le-a poruncit să nu spună nimănui cele întâmplare?

Această relatare a lui Luca reprezintă un alt punct de maxim al lucrării Lui în Galileea, înainte de punctul de întoarcere al evangheliei, în care Petru mărturisește că Isus este Hristosul (Luca 9:18-20), iar Isus îi avertizează pentru prima dată că va merge la Ierusalim să moară și că a treia zi va învia (Luca 8:21-22). „Întârzierea” lui Isus, reținut în loc de un incident „neplanificat”, este cheia înțelegerii intervențiilor divine. Ca și în cazul îmbolnăvirii și a morții lui Lazăr (Ioan 11), îmbolnăvirea și moartea fetei lui Iair sunt spre slava lui Dumnezeu. Așteptările noastre trebuie sincronizate cu planul Lui și nu invers. Nu există blocaje în trafic pentru Isus. Femeia cu hemoragia de 12 ani nu a apărut de nicăieri în calea lui Isus, ca să-L întârzie nepermis de mult, încât El să nu mai ajungă în timp util la casa lui Iair. Nu.

Exact în acei 12 ani în care Iair s-a bucurat de fetița lui trecând prin toate stadiile de la bebeluș la copilă și adolescentă, femeia aceasta s-a luptat cu toți medicii să oprească scurgerea vieții din trupul ei. Doisprezece ani de înflorire a vieții în fiica lui Iair și doisprezece ani de scurgere a vieții din femeia aceasta. Ambele femei aveau nevoie de intervenția lui Isus.

Discută cu ucenicul 1:1 și cu grupul de ucenici:

- un adevăr care ți-a captat atenția din textul studiat
-
-

- un păcat de care trebuie să te pocăiești în urma textului studiat
-
-

- o aplicare concretă a adevărului biblic discutat
-
-

Luca 9:1-17 - O privire de ansamblu

Dacă în primele opt capitole Luca a evidențiat puterea lui Isus de vindecare și de predicare, în capitolul 9, înainte de a părăsi Galileea și de a se îndrepta spre Ierusalim, Isus îi trimite pe cei doisprezece ucenici cu aceeași misiune: „I-a trimis să propovăduiască Împărăția lui Dumnezeu și să tămăduiască pe cei bolnavi”. „Ajunge ucenicului să fie ca învățătorul lui.” După ce o perioadă ucenicii L-au văzut pe Isus vindecând și L-au auzit predicând, a sosit momentul să facă și ei la fel, ca Învățătorul lor.

Luca 9:1-17 - Cutia biblică de rezonanță

Înainte de a fi trimiși în misiune, cei doisprezece sunt numiți de Luca „ucenici” (9:1), iar după ce se întorc Luca îi numește „apostoli” (9:10). Termenul „apostol” în sens larg înseamnă *trimis*, dar în sens restrâns se referă la *oficiul de apostol*, pe care l-au avut cei doisprezeci și Pavel ca apostol al neamurilor. Pavel vorbește despre niște falși apostoli și își apără autoritatea lui de apostol al lui Hristos. Apostolii, în sensul acesta restrâns, au avut un rol unic în planul de mântuire, pentru a pune temelia biblică a credinței creștine. Astăzi suntem zidiți ca ucenici ai lui Hristos pe „temelia prorocilor și apostolilor”. În textul lui Luca, cei doisprezece ucenici sunt numiți „apostoli”, chiar de la chemarea lor (Luca 5:13).

Textul biblic - Luca 9:1-17

Cu aceste informații în minte, studiază Luca 9:1-17. Dacă dorești, poți să diagramezi textul pe o altă foaie de hârtie sau pur și simplu să subliniezi, folosind culori diferite, persoanele principale din text și acțiunile lor exprimate prin verbe și să încercuiești cuvintele de legătură sau locurile în care se petrece acțiunea.

Isus a chemat pe cei doisprezece ucenici ai Săi, le-a dat putere și stăpânire peste toți dracii, și să vindece bolile. Apoi i-a trimis să propovăduiască Împărăția lui Dumnezeu, și să tămăduiască pe cei bolnavi. „Să nu luați nimic

cu voi pe drum”, le-a zis El; „nici toiag, nici traistă, nici pâine, nici bani, nici două haine. În orice casă veți intra, să rămâneți acolo, până veți pleca din locul acela. Și dacă nu vă vor primi oamenii, să ieșiți din cetatea aceea, și să scuturați praful de pe picioarele voastre, ca mărturie împotriva lor.” Ei au plecat, și au mers din sat în sat, propovăduind Evanghelia, și săvârșind pretutindeni tămăduiri.

Cârmuitorul Irod a auzit vorbindu-se despre toate lucrurile săvârșite de Isus, și sta în cumpănă, neștiind ce să creadă. Căci unii ziceau că a înviat Ioan din morți; alții ziceau că s-a arătat Ilie; și alții ziceau că a înviat vreun proroc din cei din vechime. Dar Irod zicea: „Lui Ioan i-am tăiat capul; cine este oare acesta, despre care aud astfel de lucruri?” Și căuta să-L vadă.

Apostolii, când s-au întors, au istorisit lui Isus tot ce făcuseră. El i-a luat cu Sine, și s-a dus la o parte, lângă o cetate, numită Betsaida. Noroadele au priceput lucrul acesta, și au mers după El. Isus le-a primit bine, le vorbea despre Împărăția lui Dumnezeu, și vindeca pe cei ce aveau trebuință de vindecare. Fiindcă ziua se pleca spre seară, cei doisprezece s-au apropiat, și l-au zis: „Dă drumul noroadelor, ca să se ducă în satele și cătunele de primprejur să găzduiască și să-și caute de ale mâncării; pentru că aici suntem într-un loc pustiu.” Isus le-a zis: „Dați-le voi să mănânce!” Dar ei au răspuns: „N-avem decât cinci pâini și doi pești; afară numai dacă ne vom duce noi înșine să cumpărăm merinde pentru tot norodul acesta.” Și erau aproape cinci mii de bărbați. Isus a zis ucenicilor Săi: „Puneți-i să șadă jos în cete de câte cincizeci.” Așa au și făcut: i-au pus pe toți să șadă jos. Isus a luat cele cinci pâini și cei doi pești, și-a ridicat ochii spre cer, și le-a binecuvântat. Apoi le-a frânt, și le-a dat ucenicilor să le împartă norodului. Au mâncat toți, și s-au săturat; și au ridicat douăsprezece coșuri pline cu fărâmiturile rămase.

OBSERVĂ ————— **INTERPRETEAZĂ** ————— **CORELEAZĂ** ————— **APLICĂ**

Notează detaliile din versetul 1, care preced trimiterea lor în misiune. Ce rost crezi că aveau instrucțiunile pe care li le dă în versetele 3-5?

Echipați cu autoritate și instrucțiuni clare, „ei au plecat și au mers din sat în sat, propovăduind evanghelia și săvârșind pretutindeni tămăduiri” (9:6). Corelează cu Matei 28, Marcu 16, Luca 24 și scrie mai jos câteva moduri în care noi putem împlini astăzi Marea trimitere.

Ce rol crezi că avea predicarea evangheliei? Dar vindecările?

De ce crezi că în Matei 28 nu mai apare trimiterea de a vindeca?

Care era rolul vindecărilor în contextul evanghelizării? Corelează cu Marcu 16:20; Fapte 4:29-31.

Ce crezi că poate întări astăzi mărturia evangheliei?

Înainte de a relata întoarcerea celor doisprezece din misiune, parcă vrând să umple un gol de timp, Luca inserează nedumerirea lui Irod despre Isus.

Care era această nedumerire a lui Irod?

De ce crezi că îl chinuia gândul acesta?

Împărtășește grupului o încurajare și o avertizare din pasajul studiat despre înmulțirea pâinilor.

Cu această relatare, Luca ajunge la punctul de întoarcere al evangheliei sale, pe care îl vom analiza data viitoare (mărturia lui Petru - Luca 9:18-20).

Discută cu ucenicul 1:1 și cu grupul de ucenici:

- un adevăr care ți-a captat atenția din textul studiat

- un păcat de care trebuie să te pocăiești în urma textului studiat

---

- o aplicare concretă a adevărului biblic discutat

Prima parte a lucrării lui Isus, marcată de predicare și vindecare, se apropia de final. Luca semnalează foarte clar în evanghelia Lui că, după această lucrare din Galileea, Isus Și-a îndreptat fața hotărât să meargă la Ierusalim (9:51). Drumul spre Ierusalim avea să fie marcat de avertismente repetate că acolo Fiul Omului va fi arestat, batjocorit, omorât, dar că a treia zi va învia.

Vom continua acest drum cu Isus din toamnă, dacă va voi Dumnezeu și vom trăi. Drumul uceniciei nu se oprește odată cu studiul Evangheliei după Luca.

Discutați în grupul de ucenicizare cum veți continua să vă întâlniți în timpul verii și ce teme de interes doriți să discutați.

Planificați cu grupul de ucenicizare acțiuni de misiune și evanghelizare.
